

Roomalaiskirjeen selitys 30 Room. 11:25–36

Israelin pelastuminen

Olemme tässä Paavalin Roomalaiskirjeen selityksessä tarkastelleet sitä, kuinka ihmisestä tulee vanhurskas eli Jumalalle kelpaava. Se tapahtuu, kun ihminen uskoo Jeesukseen ja hänen ristinkuolemassa tekemäänsä syntien sovitukseen.

Paavalin mukaan juutalaisten yritys saavuttaa Jumalalle kelpaaminen hänen lakiaan tottelemalla on vastakkainen sille vanhurskaudelle eli Jumalalle kelpaamiselle, joka saadaan uskomalla Jeesukseen. Hän ihmettelee, miksi juutalaiset eivät ole uskoneet Jeesukseen, vaikka ovat Jumalan omaisuuskansa. Heillä pitäisi olla tietoa Jeesuksesta, sillä ilosanoma hänestä on kiirinyt heidän kuultavakseen.

Paavalin mielestä juutalaisten epäuskoisuutta ei kuitenkaan pidä liikaa ihmetellä. Mooses ja Vanhan testamentin profeetat ovat ennustaneet sen jo kauan aikaa sitten. Siksi on ihan ymmärrettävää, että juutalaiset ovat suurelta osin hylänneet Jumalan heille valmistaman pelastuksen. Ja toisaalta monet pakanat ovat ottaneet sen vastaan, vaikka olivat ennakoita niin kaukana Jumalasta ja tietämättömiä hänestä.

Kaiken takana on Jumalan suunnitelma. Sen mukaisesti Jumalan omaisuuskansa, juutalaiset, tulevat lopulta uskomaan Jeesukseen ja pelastumaan. Tätä teemaa Paavali alkaa seuraavaksi käsitellä.

Ei oman viisauden varassa!

Veljet, jotta ette olisi oman viisautenne varassa, teidän tulee tuntea tämä salaisuus: paatumus, joka on kohdannut osaa Israelin kansasta, kestää siihen asti kun muista kansoista koottava määrä on tullut täyteen (Room. 11:25)

”Jotta ette olisi oman viisautenne varassa”, se on Jumala-suhteen asioissa yleensäkin täysin välttämätöntä. Jumalaa koskevia totuuksia, ainakaan yhtään syvällisempiä ja tärkeämpiä sellaisia, ei voi päätellä pelkällä omalla järjenkäytöllään.

Tämä johtuu kahdesta syystä: 1) Ensinnäkin Jumala on taivaassa ja sinä olet maan päällä. Jumala on ääretön Luoja ja sinä olet äärellinen luotu. Luotu ei voi omalla viisaudellaan saada Luojusta selville juuri mitään, toki kuitenkin sen, että hän on olemassa.

2) Toiseksi ihminen on syntiensä takia erossa Jumalasta. Sekin tekee meille mahdottomaksi päästä selville Jumalasta omin avuin.

Tarvitaan Jumalan erityinen ilmoitus. Sen hän on antanut maailmalle syntymällä ihmiseksi Jeesus Nasaretilaisessa. Näin Jeesus ylitti Jumalaa ja luotua erottavan ylittämättömän kuilun. Eikä tässä vielä kaikki: Jeesus kuoli ristillä ja sovitti synnit, jotka erottavat meidät Jumalasta.

Edes näistä jumalasuhteen perusasioista me emme voi päästä perille oman järkemme tai viisautemme avulla. Ne pitää kertoa meille meidän ulkopuoleltamme tulevassa ilmoituksessa. Mutta nyt puhutaan Roomalaiskirjeessä paljon hienovaraisemmista yksityiskohdista Jumalan ja ihmisen välisessä suhteessa. Nimittäin siitä, kuinka Jumalan omaisuuskansan, Isarelin asema on ymmärrettävä. Jos kerran Jumala-suhteessa edes perusasioista ei voi oman järjen avulla päästä selvyteen, niin kuinka paljon vähemmän tällaisista yksityiskohdista! On kuunneltava Jeesuksen tehtäväänsä asettamaa apostolia ja hänen opetustaan, ei yrittää pärjätä oman viisauden varassa.

Israelin joukkokääntymys hamassa tulevaisuudessa

Ja mitä tuo apostoli opettaa tästä asiasta? Hän opettaa, että Jumalan kansaa, israelilaisia on osaksi kohdannut paatumus. Siksi he eivät usko Jeesukseen. Mutta tuo paatumus ei kestä ikuisesti. Se kestää ainoastaan ”siihen asti, kun muista kansoista koottava määrä on tullut täyteen”.

Sen tapahduttua koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu: ”Siionista on tuleva Pelastaja, hän poistaa jumalattomuuden Jaakobin jälkeläisistä. Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan: minä otan pois heidän syntinsä.” (Room. 11:26–27)

Paavali opettaa siis, että joskus hamassa tulevaisuudessa Israelin kansassa tapahtuu joukkokääntymys Nasaretin Jeesuksen puoleen. Israel kokonaisuudessaan ja kansakuntana hyväksyy Jeesuksen Messiaaksi ja Jumalan Pojaksi.

Tästä on Paavalin mielestä ennustettu Vanhassa testamentissa. Hänen lainaamansa kohta on yhdistelmä Psalmin 14 jakeesta 7 sekä Jesajan kirjan luvusta 59.

Omasta mielestäni Israelin kääntymys on ennustettu mielenkiintoisella tavalla myös Sakarjan kirjan luvussa 12:

Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja he valittavat häntä, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista. Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, niinkuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa. Ja maa pitää valittajaisia, kukin sukukunta erikseen: Daavidin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Naatanin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Leevin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, siimeiläisten sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen. Kaikki muut sukukunnat, kukin sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen.” (Sakarja 12: 10–13)

Tuossa kohdassa puhuja on selvästi Jumala. Hän vuodattaa Daavidin suvun ja Jerusalemin asukasten päälle Henkensä. Ja silloin he ”katsovat minuun, jonka ovat lävistäneet”.

Kuka muu voi olla tämä jumallinen minä, ”jonka he ovat lävistäneet”, kuin Jeesus, joka juutalaisten johtomiesten ja kansan tahdosta lävitettiin ristille?

Eihän tietenkään koko juutalainen kansa sukupolvien päästä ole ollut konkreettisesti Jeesusta lävistämässä. Mutta jossain mielessä on ollut lävistämässä. Sillä juutalaisen uskonnon valtalinjan mukaan Jeesus oli väärä profeetta, joka tuomittiin kuolemaan aiheesta, jumalanpilkasta.

Minusta Sakarja tuossa ennustaa, että kerran hamassa tulevaisuudessa tuo juutalaisen kansan näkemys Jeesus Nasaretilaisesta tulee radikaalisti muuttumaan. Juutalainen kansakunta itkee Jeesusta ja katuu kärsimystä, jonka heidän syntinsä ja heidän muinaiset esi-isänsä hänelle aiheuttivat.

Se on aito ja kunnollinen kääntymys. Kuuluvathan itku ja murhe ja valitus aitoon katumukseen.

Ja Jumala kuulee katuvia. Hän on tekevä Paavalin siteeraamalla tavalla: ”Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan: minä otan pois heidän syntinsä.”

Se tapahtuu, kun pakanoita on tullut Jumalan valtakuntaan riittävästi

Milloin tuo tapahtuu? Siitä Paavali sanoo, että se tapahtuu, ”kun muista kansoista koottava määrä on tullut täyteen”. Siihen asti Israelin valtaosaa kohdannut paatumus pysyy vallalla, mutta sitten tulee muutos.

Mitä tarkoittavat nuo sanat ”kun muista kansoista koottava määrä on tullut täyteen”?

Se tarkoittaa ilmeisesti sitä, että Jumalan ennalta määräämä pakanakristittyjen määrä on täyttynyt. Kun kaikki ne ovat tulleet kastetuiksi ja uskoviksi, jotka Jumala on pakanoista ennalta määrännyt uskomaan. Siihen asti kestää aika, jolloin Jumalan valtakunta on annettu pääasiassa pakanakansoista kutsuttujen ihmisten pariin. Siihen asti Jumalan kansan valtaosa on peräisin muista kuin juutalaisista. Siihen asti Jeesuksen Kristuksen kirkko koostuu pääasiassa pakanoista.

Mutta kun Jeesuksen uskovia pakanakristittyjä on riittävästi, sitten tulee muutos. Jumalan antaa juutalaiselle kansalle valtavan herätyksen, jonka seurauksena he tulevat suurin joukoin katumukseen ja kääntymykseen.

Näin ainakin minä ymmärrän tämän aika vaikeaselkoisen kohdan Paavalin Roomalaiskirjeestä. Mutta sitä minä en tietenkään tiedä, mikä on tuo ”riittävä määrä” pakanakristittyjä. Sen tietää Jumala yksin.

Juutalaisten teologisesti jännitteinen asema

Evankeliumin kannalta he kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähden. Sillä ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu. (Room 11:28-29)

Paavalin mukaan Jeesukseen epäuskoisesti suhtautuvat juutalaiset ovat Jumalan vihollisia. Se tapahtuu ”teidän tähtenne”. Ajatuksena on tässä ilmeisesti se, että Jumala antoi apostoliensa kääntyä pakanoiden puoleen, kun juutalaiset eivät ottaneet evankeliumia vastaan. Koska juutalaiselle kansalle ei ole kelvannut Jumalan Poikansa kärsimyksellä valmistama lunastus, he jäävät syyllisyytensä valtaan, Jumalan vihollisiksi.

He ovat kuitenkin ”valinnan kannalta rakastettuja isien tähden”. Tällä Paavali tarkoittaa sitä, että Jumala on kaikesta huolimatta valinnut Israelin kansan omaisuuskansakseen. Hän on luvannut siunata Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläiset. Tätä Israelin kansan erityiseen asemaan kutsumista Jumala ei kadu.

Juutalaiset ovat siis äärimmäisen jännitteisessä, jopa ristiriitaisessa asemassa teologisesti. Toisaalta he ovat Jumalan itselleen valitsemaa omaisuuskansaa. Ja toisaalta kuitenkin Jumalan vihollisia, Jumalan paaduttamia lapsia, jotka sitkeästi ja yhä uudelleen torjuvat Taivaallisen Isänsä kutsun tulla pelastuksen yhteyteen Messiaan kautta.

Nämä molemmat näkökulmat kristittyjen pitäisi ottaa huomioon. Juutalaisia ei saa halveksia eikä heitä vastaan saa ylpeillä. Toisaalta Israelin valtion harjoittamaa politiikkaa ei pidä kritiikittömästi hyväksyä eikä ihailla.

Heprean kieltä ja juutalaista kulttuuria tulee pitää arvossa, mutta sitä ei pidä väärin fanittaa, vaikkapa intoilemalla sellaisten suunnitelmien puolesta, että Jerusalemin temppeli pitäisi rakentaa uudestaan tai sapattia pitäisi alkaa viettää sunnuntain sijasta. Meidän temppelimme on nimenomaan Jeesus. Hänen uhrinsa on korvannut temppeliuhrit. Kirkko on Jumalan kansa Kristuksen, helluntain ihmeen, evankeliumin, kasteen ja ehtoollisen kautta. Ei siihen enää mitään Jerusalemin temppeliä tarvita.

Armo tottelemattomuuden kautta

Samoin kuin te ennen olitte Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt olette saaneet laupeuden näiden tottelemattomuuden kautta, samoin nämäkin nyt ovat olleet tottelemattomia, että myös he teille tulleen armahtamisen kautta nyt saivat laupeuden. Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi. (Room. 11:30–32)

Kuten sanottua, me pakanat olemme saaneet laupeuden juutalaisen kansan tottelemattomuuden kautta. Kun he eivät uskoneet, Jumala antoi evankeliumin painopisteen suuntautua muualla.

Minulle tulee tästä mieleen Jeesuksen vertaus kuninkaan järjestemistä pidoista, jonne kutsutut ihmiset eivät halunneetkaan tulla:

Niin hän sanoi hänelle: "Eräs mies laittoi suuret illalliset ja kutsui monta. Ja illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina'. Mutta he rupesivat kaikki järjestään estelemään. Ensimmäinen sanoi hänelle: 'Minä ostin pellon, ja minun täytyy lähteä sitä katsomaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä'. Toinen sanoi: 'Minä ostin viisi paria härkiä ja menen niitä koettelemaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä'. Vielä toinen sanoi: 'Minä otin vaimon, ja sentähden en voi tulla'. Ja palvelija tuli takaisin ja ilmoitti herralleen tämän. Silloin isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: 'Mene kiiruusti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo köyhät ja raajarikot, sokeat ja rerrat tänne sisälle'. Ja palvelija sanoi: 'Herra, on tehty, minkä käskit, ja vielä on tilaa'. Niin Herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täyttyisi; sillä minä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka olivat kutsutut, ole maistava minun illallisiani.'" (Luuk. 14:16–24)

Me pakanat olemme noita kaduilta ja kujilta ja teiltä ja aitojen vieriltä kuninkaan pitoihin pakotettuja muukalaisia. Meidät vietiin sisään palatsiin, koska alun perin kuninkaan juhliin kutsutut eivät halunneetkaan tulla. Näin me olemme saaneet laupeuden heidän tottelemattomuutensa kautta.

Jumalan suunnitelmiin ei kuitenkaan kuulu se, että hänen omaisuukansansa jäisi iäksi kaikeksi tottelemattomuuteensa. Jumalan tahto on, että lopulta myös he pelastuvat, nimittäin meille pakanoille koittaneen Jeesuksen armon kautta.

Näin toteutuu se, että ” Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi.” Se osoittaa lopullisesti, että pelastus ei ole saavutettavissa Jumalan lakia tai etiikkaa riittävästi tottelemalla. Se on saavutettavissa suostumalla siihen, että olen tosiaan Jumalan suhteen paatuneen tottelematon ja siksi tarvitsen armahdusta, jonka hän on tuonut ihmiskunnalle Nasaretin Jeesuksessa.

Jakso päättyy loppuylistykseen

Paavali päättää kirjeensä tämän osan Jumalan ihmeellisen pelastussuunnitelman ylistämiseen:

Kuinka ääretön onkaan Jumalan rikkaus,
kuinka syvä hänen viisautensa ja tietonsa!
Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa
ja jäljittämättömät hänen tiensä!
Kuka voi tuntea Herran ajatukset,
kuka pystyy neuvomaan häntä?

Kuka on antanut hänelle jotakin, mikä hänen olisi maksettava takaisin? (Room 11:33–35)

Nykyisin saa aika usein kuulla ja lukea mielipiteitä, joissa valitetaan sitä, että kristinuskon sanoma tai Jumalan tuoma pelastus on jotain tietyn laista, joka ihmisille opetetaan heidän ulkopuoleltaan. Näiden mielipiteiden takana on ajatus siitä, että jokaisen pitäisi saada itse päättää, kuinka hän ymmärtää henkisyyden tai uskonnon tai Jumalan tai Jeesuksen.

Tällainen ajattelu on täysin pielessä. Pelastus ei ole jotain, jonka minä olen itse keksinyt. Se ei ole jotain, jonka minä itse tuotan itselleni henkisyydelläni.

Pelastus on asia, jonka Jumala on valmistanut ihmiskunnalle ja myös minulle tavalla, jonka hän on itse päättänyt ja suunnitellut. Sitä suunnitelmaa ei kukaan ihminen ole Jumalalle kertonut tai neuvonut.

Onneksi! Sillä jos niin olisi, se ei enää olisikaan oikea *jumallinen pelastus*. Vaan se olisi ideologia,, jonka joku ihminen tai ihmisryhmä on keksinyt oman valtapelinsä edistämiseksi.

Mutta Jumala ei ole mikään inhimillinen ideologia tai valtablokki. Hän on kaikkivaltias Luoja, kaiken ylläpitäjä ja elämän lähde. Niin kuin Paavali sano luvun 11 lopuksi:

”Hänestä, hänen kauttaan ja häneen on kaikki. Hänen on kunnia ikuisesti. Amen.”
(Room 11:36)